

Dosarul nr. 2ra-1430/22
2-20095211-01-2ra-06102022

Prima instanță: (Judecătoria Comrat, sediul Central) V. Hudoba
Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) L. Caraianu, S. Gubenco, A. Mironov

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivarlac Valeri,
reprezentat de avocatul Gorelco Alina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivarlac Valeri
împotriva Companiei Publice "Gagauzia Radio Televizionu" cu privire la anularea
ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată
de la muncă, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 12 mai 2022,

c o n s t a t ă :

La 06 august 2020, Ivarlac Valeri a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei Publice "Gagauzia Radio Televizionu" cu privire la anularea
ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată
de la muncă, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, Ivarlac Valeri a menționat că la 16 septembrie 2018 a
fost angajat la Compania Publică "Gagauzia Radio Televizionu" în funcția de
operator al televiziunilor TV, iar în temeiul ordinului nr. 65-k din 04 mai 2020 a
fost concediat în legătură cu reducerea funcției pe care o deținea.

Reclamantul a invocat că a fost concediat în perioada situației excepționale,
astfel fiindu-i încălcat dreptul la muncă, or, în această perioadă au fost instituite
anumite restricții, astfel că concedierea este ilegală.

Reclamantul Ivarlac Valeri a solicitat anularea ordinului de concediere
nr. 65-k din 04 mai 2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru
absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii
medii și încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 martie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ivarlac Valeri.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamantul a fost concediat în temeiul ordinului nr. 65-k din 04 mai 2020 la expirarea a două luni după ce i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 61-II din 04 martie 2020 cu privire la reducerea funcției deținute.

Astfel, prima instanță a concluzionat că respectarea condițiilor de concediere prevăzute de art. 88 alin. (1) din Codul muncii se confirmă prin faptul că reclamantul nu a avut careva obiecții privitor la nerespectarea de către pârât a acestor condiții.

De asemenea, instanța de fond a considerat neîntemeiat argumentul reclamantului cu referire la faptul că a fost concediat în perioada stării de urgență.

La speță, instanța a reținut că prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020, pe întreg teritoriul Republicii Moldova a fost declarată stare de urgență în perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020 și au fost instituite unele restricții, inclusiv demisia salariaților.

Însă, prin Hotărârea menționată s-a interzis demisia lucrătorilor, cu excepția cazurilor prevăzute de actele normative pentru această perioadă.

Or, reclamantul a fost concediat în legătură cu reducerea statelor de personal și prin urmare nu poate fi reținut argumentul reclamantului cu referire la faptul că prin concediere i-a fost încălcat dreptul la muncă.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 mai 2022, s-a respins apelul declarat de Ivarlac Valeri și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 martie 2021.

La 24 august 2022, Ivarlac Valeri, reprezentat de avocatul Gorelco Alina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Ivarlac Valeri, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, prin urmare au fost emise hotărâri ilegale.

La 06 octombrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Compania Publică "Gagauzia Radio Televizionu" la data de 17 octombrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 176).

La 25 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Compania Publică "Gagauzia Radio Televizionu" a depus referință la recursul declarat de Ivarlac Valeri, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 12 mai 2022, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi

restabilit.

Recursul a fost declarat la 24 august 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ivarlac Valeri, reprezentat de avocatul Gorelco Alina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ivarlac Valeri, reprezentat de avocatul Gorelco Alina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh